

ans- lotts- løft-

TEKST OG FOTO SIMON HØGSBERG

Det sker, at man ser et menneske, man ikke kan få øjnene fra. Personen fascinerer i kraft af sit ydre, og det eneste, man har lyst til, er at sige hej. På en måned udså fotograf Simon Høgsberg sig 10 sådanne personer på gaden i New York City. Han spurgte dem: 'hvad synes du om dit ansigt?'

JOAN DARROW,
vil ikke sige sin
alder, image-
konsulent

Jeg synes, at Gud har givet mig et smukt ansigt. Jeg er meget taknemlig for mit ansigt. Jeg tror, at meget har at gøre med min tro på Gud. Det er i kraft af min tro, at jeg udstråler skønhed. Skønheden kommer indefra, fra Helligånden. Når jeg tænker på Helligånden, føler jeg, at jeg udstråler skønhed. Derfor har jeg et smukt ansigt. Det handler også om at acceptere det ansigt, jeg har. Jeg kunne gå ud og få en plastikoperation. Og så ville jeg ligne et andet menneske. Hvorfor skulle jeg gøre det? Jeg skammer mig ikke over mit udseende, men det skyldes helt klart min religiøsitet. Det er ikke verdens skyld, for verden siger 'åh nej, gå ud og få dét lavet, og få dét lavet'. Jeg bruger heller ikke ret meget makeup, for jeg synes ikke, det er klædeligt. Jeg har ikke lyst til at vise verden den makeup, jeg bruger. Jeg har lyst til at vise verden mit ansigt, fordi jeg er tilfreds med den måde, Gud skabte mig på. 'Praise the Lord.'

ROBERT SHEEHAN, 37 ÅR,
professionel
hundeluffer

Jeg kan forestille mig, at mange mennesker ser på mig og tænker, at jeg ikke ligner det venligste menneske i verden, men når du bor i New York City, er det ikke nødvendigvis en dårlig ting. Jeg er som regel klar over, hvornår mit udseende intimiderer folk. Jeg kan tænde og slukke for det. Det er sådan, mange folk i den her by agerer. De væbner og afvæbner sig afhængigt af situationen. I det her kvarter i Brooklyn har du ikke lyst til at ligne en, der kommer udefra. Det vil mange mennesker kunne se, og du vil let blive offer for en forbrydelse. Jeg har kun boet her et par måneder, før boede jeg i Williamsburg, tættere på Manhattan. Herude er der en smule mere skummelt, så jeg har ikke lyst til at give indtryk af, at jeg er sårbar. Jeg vil helst ligne en, der hører til i kvarteret, du ved 'don't fuck with me'. Men det er en balancegang, det er ikke nødvendigvis en god ting at have den barske attitude, for jeg er jo heller ikke interesseret i at provokere folk til at tage udfordringen op.

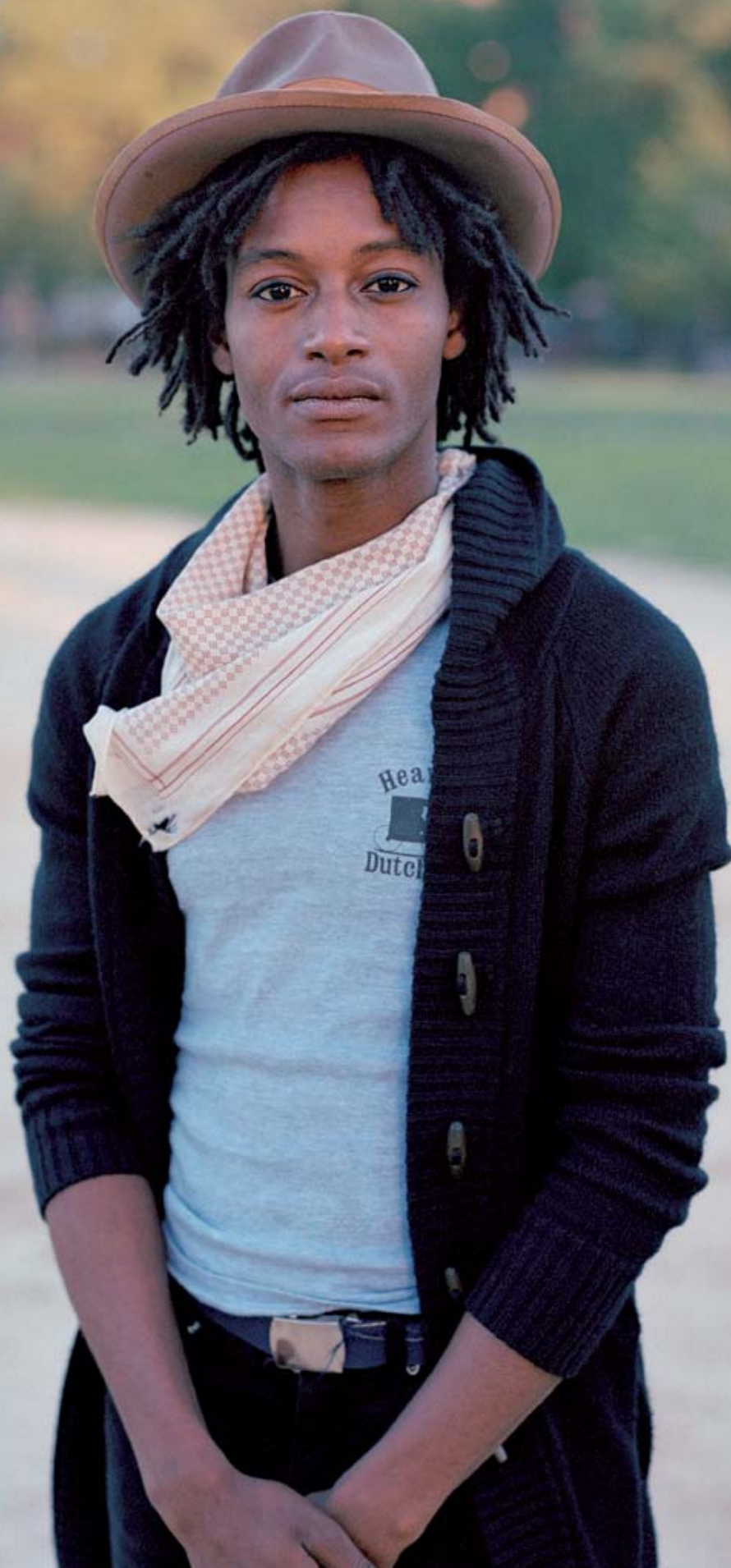
**HARRY SHAW, 59
ÅR, model**

Mit ansigt har tjent mig en masse penge, fordi jeg arbejder som model. Jeg poserer for kunstnere og fotografer, og folk elsker at lave skulpturer og portrætter af mit ansigt. Jeg er en blanding af irsk, engelsk, hollandsk, tysk og indiansk. Jeg har høje kindben, lyst hår og mørke øjne. Folk siger, jeg ligner Richard Gere, og det synes jeg er fint. Jeg kan godt lide Richard Gere, og han ligner mig en lille smule. Jeg kan sidde stille i lang tid ad gangen. Jeg har trænet. Jeg bruger meditation og selvhypnose for at kunne sidde stille, og jeg tror også, det er en naturlig del af mig. Jeg er meget tit under selvhypnose, når jeg står model. Jeg bruger prikmetoden. Jeg kigger på en prik, bliver helt afslappet, og er bevidst om alt i rummet. At være model er den eneste måde, jeg tjener penge på nu. Jeg spiller også Mega Millions. Vi har et lotteri i Amerika, der hedder sådan, men selvom jeg en dag vinder mange millioner dollars, vil jeg stadig være model.

ALLEN MAKERE,
27 ÅR, singer-
songwriter

Jeg kan huske, at jeg under min opvækst i Afrika kiggede på mig selv og så, at mine ansigtstræk var forskellige fra de fleste andres. Da jeg kom til USA, forvirrede det mig, at mit ansigt heller ikke mindede om noget ansigt her. Og så var jeg nødt til at spore mit ansigts oprindelse, og jeg fandt ud af, at det er et rwandisk ansigt. Det er først i New York City, at jeg har mødt folk, der har kunnet sige 'det er dér, dit ansigt er fra'. Amerika er det land i verden, hvor du ser flest billeder af ansigter, typisk på tv og i film og reklamer, og derfor er der en udpræget fornemmelse for forkerte eller upopulære ansigter i det her land. Og det var først, da dét gik op for mig, at jeg begyndte at forstå, hvad der kunne være magisk ved særprægene i mit ansigt. Jeg er blevet fortalt, at jeg er smuk. Det accepterer jeg. Men skønhed er ikke en moralsk egenskab, så når nogen siger, at jeg er smuk, er det sjældent, jeg siger noget. For der er ikke noget at sige.

GENEVIEVE MONTGOMERY, vil ikke sige sin alder, skuespillerinde/manuskriptforfatter

I mit ansigt ser jeg malerne van Eyck eller Holbeins portrætter. Når jeg besøger Metropolitan Museum of Art, genkender jeg mig selv. Jeg anser mig selv for at være ikke så meget af den her tid, men europæisk og af en anden tid. Jeg føler, at andre sider af min person, der har levet i forskellige perioder, træder ud gennem mit ansigt. Det er det, jeg ser i spejlet, og i den forstand forekommer mit ansigt mig at være overjordisk. Jeg er inspireret af den franske periode før revolutionen. Det er sådan, jeg har det, uden stenslyngerne og pilene fra den epoke. Jeg måler ikke mig selv i forhold til nutidens standarder med de magre, udsultede kroppe. Jeg finder det ufe-minint. Hvad jeg efterstræber, er kvindelighed i dens reneste form. Jeg er vild med den gudinde-essens, som alle kvinder rummer, så når de sulter sig, får brystimplantater og ikke accepterer den, de er, forbitrer det mig. Jeg føler, at ideen om, hvad det vil sige at have en kvindekrop i dag er meget markedsstyret.

RHODA LUKIN,
75 ÅR, skribent
og reporter

Alderen har indhentet mig, de gode tider og vilde fester har sat deres spor. Hvad jeg ser nu er en i sandhed aldrende kvinde. Jeg ser ikke længere den spontane, vittige, charmerende kvinde, jeg ser en ældre dame. Og det er svært for mig, men på en måde meget befriende. Jeg behøver ikke længere være festens midtpunkt. Jeg føler mig meget friere og dog væsentligt mere trist, i takt med at jeg bliver gammel. Jeg er skribent og har arbejdet med journalistik og kreative magasiner altid. Jeg har vanskeligt ved at læne mig tilbage og betragte i modsætning til at være den styrende kraft. Og dog tror jeg, at hvis jeg står det igennem, vil jeg opdage en måde at ældes på, som ingen har fortalt mig om. Man skal holde sin hjerne beskæftiget. Jeg holdt mig i form med gymnastik, men er ikke længere i stand til det. Jeg tror, det gælder om at nå en grad af ærlighed uden at slippe sit ego og at lære at være ikke isoleret, men alene.

**JERRY TORIELLO,
55 ÅR, arbejdsløs**

Jeg ville ønske, jeg var lidt kønnere, end jeg er, du ved, boksning og den slags. Jeg boksede i tre år på Manhattan. Du tager imod slag, og nogle gange er du nødt til at gå hjem efter kampen og lægge et håndklæde om nakken, og der er ingen penge i det. Jeg brækkede min næse i 1973, men jeg fik den ikke ordnet før 1981. Jeg tog hen til den her læge på Park Avenue, og 'boy, he did a job on me'. Han brugte hammer og mejsel. Jeg opsøgte ham efter operationen, og han siger 'den passer til dit ansigt, hvad vil du have?' Jeg ville have en næse som Tom Jones, du kan knap få øje på den forpulede tingest. Jeg har altid været bevidst om min næse. Jeg er født med en romersk næse og hader den. Jeg kan ikke klare en stor næse. Folk siger, jeg tillægger den for stor betydning, og jeg siger 'fint, vil du have den?' og de siger, 'ah, nej tak'. For at være ærlig, har jeg mistet fire millioner dollars på ejendomme. Siden da har jeg taget antidepressiv medicin, så jeg koncentrerer mig ikke så meget om næsen.

BIOND FURY,
vil ikke sige sin
alder, heavy
metal-musiker
og tv-vært

Jeg er forfatter og sanger, og jeg synes, at mit ansigt afspejler de stemmer, jeg udtrykker mig med. Jeg arbejder på at skabe et multimediekoncept, der tager udgangspunkt i den evne, vi alle har til at interagere med hinanden på et højere bevidsthedsniveau. Vores fem sanser er ret begrænsede, føler jeg, derfor er jeg interesseret i andre former for erkendelse. Nogle kalder den erkendelsesform clairvoyance. Andre kalder den prækognition eller en spirituel forståelsesmetode. Endnu andre benægter helt, at den er mulig. Meget af mit arbejde og mine ideer er et produkt af mine clairvoyante evner. Jeg relaterer ikke til verden, som den er i dag, men mere til den verden, der var for nogle hundrede år siden. Jeg kan godt lide langt hår. Det er energien i det lange hår, jeg kan lide. For mig repræsenterer det frihed og uafhængighed. Jeg forholder mig ikke til tid, som de fleste mennesker gør. Jeg opfatter mig selv som værende, forhåbentlig, uden for tiden. Jeg er 'beyond time'.

DAVID LAWRENCE, 23 ÅR, avis-sælger

Jeg kan godt lide mit ansigt, jeg synes, det virker modent, ungt, måske en smule oprørsk. Hvis jeg så et fotografi af mig selv, og jeg ikke vidste, hvem personen var, ville jeg sikkert tænke 'den fyr er virkelig målbevidst, så ham vil jeg gerne ligne'. Når jeg slår mit hår ud, bliver alle hunkønsvæesener vilde efter mig. Jeg kan ikke gøre for det. Gud skabte mig sådan, går jeg ud fra, og det er en anden grund til, at min attitude er atypisk. Når mange gennemsnitsmennesker får den slags opmærksomhed, som jeg får, bliver de tit arrogante. Men jeg fører mig ikke frem. For jeg er altid klar over, det ikke er mig, der fik mig til at se sådan her ud. Det er Gud, der fik mig til at se sådan her ud.

LONNIE RATHIE,
31 ÅR, singer-
songwriter

Jeg synes, mit ansigt er fuldt af fejl. Jeg tror ikke, det er symmetrisk. Hvis du skar mit ansigt over på midten, ville den ene halvdel være forskellig fra den anden. Alle mine træk er plumpe og umærkede. Det går mig på, at jeg, hver gang jeg bliver fotograferet, føler, at visse dele af mit ansigt træder tydeligere frem end andre, min næse, mine øjne eller mine læber, at de er for store. Jeg ville ønske, mine træk var mere forfinede. Men mit ansigt er unikt. Jeg har ikke set mange mennesker, der ligner mig. Ikke engang i New York City. Det er godt nogle gange, og andre gange er det ikke så godt. Hvis jeg gør noget skidt, og en person, jeg ikke kender, ved en senere lejlighed konfronterer mig med min opførsel, kan jeg ikke bare lade, som om, jeg er en anden. Men den situation har jeg nu ikke oplevet. Åh, det har jeg faktisk. Jeg tror, jeg var uhøflig over for en mand, og da jeg mødte ham igen, forsøgte jeg at foregive, at jeg ikke var mig. Men det kunne jeg ikke løbe fra.

